

ALLES OP ALLES VOOR VERZOENING

DATUM	6 september 2020
VOORGANGER	Jan Groot
EERSTE LEZING	Ezechiël 33, 7-9
EVANGELIE	Matteüs 18, 15-17.19-20

OVERWEGING

Het is zonder meer een lastige kant van ons omgaan met elkaar: iemand aanspreken op wat fout gaat òf op wat fout ís gegaan. Voor velen van ons is dat echt iets moeilijks.

Het kan om alledaagse dingen gaan:

- De druktemakers in de stiltecoupé van de trein, en ik wil rustig lezen: ga ik er wat van zeggen?
- Of de afstandsregels in de winkels, op straat, of hier, in de kerk: begin ik erover als iemand veel te dicht bij een ander komt?
- Kleine voorbeelden genoeg .. vul ze maar aan.

Het blijkt - boven alles - belangrijk hoé ik dat aanspreken doe: bits, belerend, uit de hoogte, als een betweter, dát werkt averechts. Het moet vanuit verbinding gaan om goed uit te pakken. En het is dan altijd de toon die de muziek maakt.

Ik kom hierop vanwege het evangelie van zojuist: die woorden van Jezus tot naaste leerlingen.

Ze gaan boven het alledaagse uit, snijden een pittig thema aan:

          wat moet je doen   als iemand flink de mist ingaat,
  een ander ernstig tekort heeft gedaan,
          wat als iemand   de goede zaak ernstig schaadt?

‘Zondigen’ noemt het evangelie die dingen.

Het wordt in de tekst toegesneden op situaties in de lokale geloofsgemeenschap, en krijgt de vorm van een plan-van-aanpak in vier stappen:

- eerst een gesprek onder vier ogen proberen;
- als dat niet werkt, één of twee anderen erbij halen;
- werkt dat ook niet, leg het dan voor aan de hele kring;
- als dat ook niets uithaalt, dan houdt het op, dan is er geen nieuw begin mogelijk, dan raakt de verbinding verbroken.

De eerste stap is misschien wel de moeilijkste: begin erover, trek de stoute schoenen aan, aanspreken die ander!

Ezechiël, in de eerste lezing, doet daar nog een flinke schep bovenop.

God, de Eeuwige, zet daar de profeet voor het blok:

hij móét en zal het kwade benoemen en de boos-doener dringend aanspreken; dat is de profeet zijn zware verantwoordelijkheid, zijn leven kan er zelfs van afhangen.

De vraag nu voor ons is: wat moeten we hiermee? Kan dit ook voor ons gelden? En hoe dan?

Ik wil het verbreden, en niet beperken tot het kerkelijk leven, tot de geloofsgemeenschap.

Dan zie ik in het evangelie een aantal concrete en behartenswaardige wenken, tips voor heel ons omgaan met elkaar, in al die verschillende verbanden waarin we samen leven.

Ons samenleven kan danig ontwricht raken doordat iemand mij kwaad doet, op mijn ziel trapt, of het algemeen belang ernstig schaadt, in wat of hoe dan ook.

De eerste is wenk is: kijk niet weg, krop het niet op, ga het gesprek aan.

Dat is – net als de andere stappen - eeuwenoude mensenwijsheid!

Je doet iemand recht door erover te beginnen, met open vizier, onder vier ogen, op ooghoogte, op harthoogte.

Met een eerlijk verhaal kun je iemand niet en nooit kwetsen.

Laat de mantel van de liefde aan de kant, en de doofpot ook! Ga het aan!

Dat kan driedubbel moeilijk zijn,

maar het kan ook driedubbel opluchten, over en weer.

Heel stappenplan van dit evangelie ademt een geest van zorgvuldigheid en respect; praat níet óver elkaar, maar mét elkaar,

dan komt iemands leven niet op straat te liggen.

Spreek elkaar aan, zeg elkaar de waarheid als het moet,

en dan is het de *toon* die de muziek maakt.

Gemoraliseer en betweterig gedram leiden van kwaad tot erger;

het zijn de waarheid en de liefde die vrij maken: schoon schip, een nieuw begin.

De concrete vervolgstappen uit het evangelie
(zo nodig anderen erbij halen, als het moet: de hele kring)
zijn in het concrete leven niet altijd te realiseren, maar de onderliggende bedoeling
is voor alle tijden en plaatsen van belang: *zet alles op alles voor verzoening*.
Laat je niet uit het veld slaan als het eerst niet lukt, wees als mensenkinderen elkaars
'hoeder', koste wat het kost!
Dat is wat ik de Schrift vandaag vooral hoor zeggen.

Ik wil nog één ding bij jullie opnoemen, ter afronding.
Heel deze onderneming, *alles op alles voor verzoening*, krijgt aan het eind van ons
evangelie een fundament, een bijzondere glans.
Jezus' toespraak eindigt vandaag veelbetekenend zo:

*'Als twee van jullie eensgezind iets vragen,
wat het ook is,
dan zal de Vader in de hemel
het voor hen laten gebeuren!
Want waar er twee of drie
in mijn naam samen zijn,
ben ik in hun midden'.*

Het zijn overbekende woorden, maar ze duiden precies aan wát het verschil kan maken.
Het is soms haast onbegonnen werk: verbinding, verzoening, een nieuw begin,
de drempel kan heel hoog zijn.
Maar als je het probeert in de geest, in de naam van Jezus, dan is hij erbij.
Als je hem erin betreft, dan is hij werkelijk present, als bindende, heilige Geestkracht.
God dank, ja God dank!!